

**Розважання до літургійних читань від
Журналу Скинія на цей тиждень
українською мовою**

20 - 26 червня

Григоріанський календар (Новий стиль)

Зміст

<u>Етапи розважань</u>	<u>2</u>
<u>20 червня</u>	<u>3</u>
<u>21 червня</u>	<u>7</u>
<u>22 червня</u>	<u>11</u>
<u>23 червня</u>	<u>15</u>
<u>24 червня</u>	<u>18</u>
<u>25 червня</u>	<u>23</u>
<u>26 червня</u>	<u>26</u>
<u>Що таке Журнал Скинія?</u>	<u>29</u>

Просимо не поширювати файл без дозволу журналу Скинія

Етапи розважань

Подаємо схематичні підказки щодо кожного кроку розважання над Словом Божим. [Більше читайте тут.](#)

1. Читання

- Прочитай текст
- Про що він говорить?
- Встанови контекст
- Заглянь у коментарі
- Знайди фразу-ключ

2. Розважання

- Яке моє тут і тепер?
- Що Слово каже мені?
- Підключи уяву
- "Пережовуй" текст
- Слово і моє життя

3. Молитва

- Що я скажу у відповідь?
- Визнання і прохання
- Подяка і прослава
- Молитва Словом
- Моя участь у Літургії

4. Споглядання

- Заклик до навернення
- Зараз я мовчу
- Я в Божій присутності
- Тепер керує Він

Біблійні читання та розважання

20 червня

Неділя 4

Всіх святих
українського народу

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Рим 6, 18-23

Мт 8, 5-13

Послання Апостола Павла до Римлян 6, 18-23

Браття, та що, звільнившись від гріха, стали слугами праведности. Я говорю по-людському, через неміч вашого тіла. Бо так, як ви колись віддавали ваші члени на служіння нечистоті і беззаконню, щоб жити беззаконно, так тепер віддайте ваші члени на служіння праведності, на освячення. Коли ж ви були слугами гріха, ви були вільні від праведности. Які ж плоди ви тоді мали? Того ви тепер соромитеся, бо кінець їхній - смерть. Тепер же, звільнившись від гріха і ставши слугами Богові, маєте ваш плід на освячення, а кінець - життя вічне. Бо заплата за гріх - смерть, а дар ласки Божої - життя вічне в Христі Ісусі, Господі нашім.

Євангеліє від Матея 8, 5-13

Коли Ісус увійшов у Капернаум, приступив до нього сотник, благаючи його словами: “Господи, слуга мій лежить дома розслаблений і мучиться тяжко.” Ісус каже до нього: “Я прийду й оздоровлю його.” Тоді сотник у відповідь мовив: “Господи, я недостойний, щоб ти ввійшов під мою покрівлю, але скажи лише слово і слуга мій видужає. Бо і я теж підвладний чоловік, маю вояків під собою, і кажу цьому: Іди, – і йде, а тому: Ходи, – і приходить; і слугі моєму: Зроби це, – і він робить.” Почувши це Ісус, здивувався і сказав тим, що за ним ішли: “Істинно кажу вам: Ні в кого в Ізраїлі я не знайшов такої віри. Кажу вам, що багато прийде зо сходу й заходу, і засядуть з Авраамом, Ісааком та Яковом у Царстві Небеснім, а сини царства будуть викинуті геть у темряву кромішню, де буде плач і скрегіт зубів.” І сказав Ісус сотникові: “Йди, хай тобі станеться за твоєю вірою!” І видужав слуга тієї ж години.

Розважання від Скинії

У сьогоднішньому євангельському уривку Ісус зціляє важкохворого слугу. Євангелист Матей зосереджує увагу не так на самому недужому та його оздоровленні, як на вірі, з якою сотник прийшов до Господа, щоб заступитися за свого слугу. Сам Ісус був здивований, що знайшов таку віру в Капернаумі. *Істинно кажу вам: Ні в кого в Ізраїлі я не знайшов такої віри.*

Сотник, імені якого ми не знаємо, як людина військова, розумів, що таке влада, авторитет, підпорядкування. Сам мав *вояків під собою* та слуг, які чітко виконували його накази. Із турботи про хворого слугу видно його доброту та людяність. Підлеглі та слуги, мабуть, виконували його вказівки не з почуття обов'язку чи страху, а найперше – з поваги. Він також був підлеглим і виконував накази своїх зверхників. Із досвіду знав, яку вагу та силу має слово чи наказ, даний кимось більш владним, авторитетнішим.

Якщо його слово, всього лиш як сотника, має владу, то тим більше – слово Господа, який є абсолютною владою. Можливо, саме з таким розумінням влади приходить цей чоловік до Ісуса. Він вірить, що для Господа достатньо лише слова: *Скажи лише слово і слуга мій видужає*.

Якою є моя віра сьогодні? Чи вірю, що Господь є абсолютною владою, і все стається за його Словом? Чи, можливо, постійно шукаю якогось додаткового переконання, підтвердження; потребую побачити чудо, щоб повірити? Чи вірю, що Господь завжди є поруч і турбується про мене, незважаючи на те, що я відчуваю й переживаю?

Чи маю таку віру, щоб сказати: *Господи, я недостойний, щоб ти ввійшов під мою покрівлю, але скажи лише слово і...?* Чи, можливо, як батько, який привів до Ісуса сина, поневоленого нечистим духом, крізь сльози ще кажу: *Вірю, поможи моєму невірству!* (Мр 9,24)

Ісус не проігнорував і не відкинув нікого із цих чоловіків. Ні сотника, який мав сильну віру, ні батька, віра якого була слабкою. Господь приймає та допомагає кожному, хто стоїть у правді перед собою та має відвагу з цією правдою прийти до Нього.

21 червня

Понеділок

Св. ап. Юди

Юди 1, 1-10

Ів 14, 21-24

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Юди 1, 1-10

Браття, Юда, слуга Ісуса Христа, брат Якова, покликаним, любим у Бозі Отці і збереженим Ісусові Христові: хай милосердя, мир і любов вам примножаться!

Любі, докладаючи всієї пильности написати вам про наше спільне спасіння, вважаю за конечне написати вам, щоб заохотити вас боротися за віру, раз назавжди передану святим. Бо до вас просмикнулись деякі люди, що були здавна призначені на засуд: безбожні, які благодать Бога нашого обертають на розпусту й відрікаються від нашого єдиного Владики і Господа Ісуса Христа.

Я хочу нагадати вам, - хоч знаєте все, - що Господь, визволивши людей з Єгипетського краю, згодом віддав на погибель тих, які не вірували. І ангелів, що не зберегли свого достоїнства, а полишили власне житло, зберіг у кайданах вічних, під темрявою, на суд великого дня.

Так само Содом і Гомора з сусідніми містами, - які, подібно до них, віддалились були розпусті й кинулися за іншим тілом, - лежать як приклад, скарані вічним вогнем. Одначе і ці також в маячінні бруднять тіло, нехтують Божою владою і зневажають величчя. І тоді, як сам архангел Михаїл, змагаючись із дияволом і сперечаючись із ним про тіло Мойсея, не наважився винести зневажливого суду, а сказав: «Нехай тебе Господь судить», - то ці зневажають те, чого не знають; а що, немов та нерозумна звірина, з природи знають, - те їх погубляє.

Євангеліє від Івана 14, 21-24

І сказав Господь: "Той, у кого мої заповіді, і хто їх береже, той мене любить. Хто ж мене любить, того мій Отець полюбить, і я того полюблю і йому об'явлю себе."

Юда ж - не Іскаріотський - мовить йому: "Господи, що таке сталося, що не світові, а нам ти себе об'явиш?" Ісус же озвався до нього, кажучи: "Коли хтось мене любить, то й слово моє берегтиме і злюбить його мій Отець, і прийдемо ми до нього, і в ньому закладемо житло. А хто мене не любить, той і слова мої не береже. І слово, яке ви чуєте, не моє, лише Отця, який послав мене."

Розважання від Скинії

Хто береже Ісусові заповіді, той любить Його. А щоб берегти, треба їх знати – слухати, читати, роздумувати, приймати. Заглиблення в Боже Слово веде людину до

пізнання Бога. А пізнавши Бога таким, яким Він справді є, напевно, неможливо Його не полюбити.

Як можна не любити того, хто зцілює хворих? Приносить їм полегшення й утішає, приймає їх, не відмовляє їм. Не звинувачує в причинах їхніх недуг і не вбачає таємного провидіння та невідомої користі в їхніх стражданнях, а просто зцілює.

Бог є досконалим, ненавидить гріх, нічого спільного не має зі злом, а попри те Ісус, опинившись серед грішників, не гордує ними. Як можна не любити того, хто прощає – і раз, і друге, і сімдесят разів по сім. Відпускає гріхи, стирає їх і вже не згадує. У кожному моменті життя дає можливість розкаятися й почати спочатку. Не засуджує жінку, спійману на перелюбі, прощає розбійнику, що поряд помирає на хресті. Ісус сам прощає та заповідає людям прощати вчинені їм провини. Вчить не тримати зла.

Є добрий спосіб, як можна зберігати Ісусові заповіді: не варто покладатися тільки на власні сили. Правдиво виконувати заповіді можна тільки з Божою допомогою, щоденно черпаючи Божу благодать, приготовану для тих, хто покладається на Нього.

Хто любить Ісуса, той буде зберігати Його слова. Любов не вимагає пояснень, доказів, обґрунтувань. Хто любить Бога – той добровільно прагне виконувати Його заповіді. Він здатний вірою приймати те, що розумом не осягнути. Любов

спонукає довіряти. Вона додає сил і натхнення у важких ситуаціях. Допомагає позбутися свого егоїзму й бажання чинити власну волю.

Бог є любов. Хто насправді любить, той має в серці Бога, а Бог у ньому віднаходить своє житло. А хто має Бога в серці постійно – той має разом з Ним усе.

22 червня

Вівторок

Рим 14, 9-18

Мт 12, 14-16.22-30

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Павла до Римлян 14, 9-18

Браття, на це бо Христос умер і воскрес, щоб і над мертвими, і над живими панувати. Ти ж чого судиш брата твого? Чого погорджуєш твоїм братом? Усі ми станемо перед судилищем Божим, бо написано: «Як живу я, - каже Господь, - кожне коліно схилиться передо мною, і кожний язик визнає Бога.» Так ото, кожний з нас сам за себе дасть відповідь Богові.

Тож не судімо більш один одного, а радше вважайте на те, щоб не класти нічого перед братом, об що він спотикнувся б або й упав. Я знаю, я переконаний в Господі Ісусі, що нема нічого нечистого в самому собі; тільки коли хто думає, що щось нечисте, тому воно нечисте. Коли твій брат сумує з-за їжі, то ти поводишся не за любов'ю. Не губи твоєю їжею того, за якого вмер Христос. Не виставляйте вашого добра на зневагу. Бо царство Боже не їжа і не пиття, а праведність, мир і радість у Святому Дусі. Хто так служить Христові, той Богові вгодний і людям довподоби.

Євангеліє від Матея 12, 14-16.22-30

А фарисеї вийшли звідти й радили на нього раду, щоб його погубити. Довідавшись про це, Ісус пішов геть звідси. Слідом за ним пішла сила народу: він оздоровив їх усіх, але суворо наказав їм його не виявляти,

Тоді приведено до нього біснуватого, сліпого та німого, і він зцілив його, так що німий і розмовляв і бачив. І здивувалися всі люди й говорили: “Чи не є часом цей син Давида?” А фарисеї, почувши це сказали: “Отой не інакше виганяє бісів, як тільки Велзевулом, князем бісівським.”

Знаючи думки їхні, Ісус сказав їм: “Кожне царство, розділене в собі, запустіє, і кожне місто чи дім, розділені в собі самому, не встояться. І коли сатана сатану виганяє, то він розділений у собі самому; як же тоді вдержиться його царство? І коли я Велзевулом виганяю бісів, то сини ваші ким виганяють? Тому то вони будуть вашими суддями. Коли ж я Духом Божим виганяю бісів, то прибуло до вас Царство Боже. Або як може хтось увійти в дім сильного й пограбувати його майно, якщо він перше не зв'яже сильного й аж тоді дім його розграбує? Хто не зо мною, той проти мене, і хто зо мною не збирає, той розкидає.”

Розважання від Скинїї

Людська логіка і справедливість говорить, що за зло потрібно карати, а за добро винагороджувати. Ісус чинив багато добра всім, хто приходив до Нього. Засмучених

утішав, хворих лікував, розчарованим давав надію, голодних годував, поневолених визволяв. Чому ж фарисеї раду радили на Нього, щоб Його погубити? Не могли в Ісусі знайти жодного гріха, щоб Його оскаржити, хоча приклали немало зусиль. Не вірили, що Він – Син Божий. Чоловік, який робить добро і говорить правду, на їхню думку, заслуговує смерті.

Подвійні стандарти. Коли я роблю щось добре, то очікую вдячності, похвали, поваги. А коли це не я, а хтось інший? Буває заздрість. Буває критика, що не так, або не те, чи не тоді зроблено. Передчасні висновки. Часом, маючи мінімум інформації про людину, можна швидко поставити їй діагноз, „зрозуміти” її мотиви.

Ісус не дає мені завдання когось оцінювати чи судити. Роблячи це, легко потрапити в гріх. Ісус запрошує наслідувати Його, вчитись від Нього. Приносити свій плід, а не заглядати за чужим.

Ісус не намагається примиритися з фарисеями, пояснити їм все, бо знає їхні серця і розуміє, що вони закриті. Ісус не прагне догодити фарисеям, не перестає робити те, що їм не подобається.

Не всім людям, які мають до мене претензії, я маю пояснювати свої дії, виправдовуватись. Не людська думка, а Слово Боже і голос сумління є для мене орієнтиром. Пошуки схвалення від людей виснажують і не дають

результату. Ісуса, який був без гріха і чинив великі чуда безкорисливо, з любов'ю, звинуватили в тому, що Він це силою князя бісівського робить.

Деколи критика і перешкоди є ознакою того, що робиш добру справу. Завжди знаходяться люди, готові випробувати твою витривалість. Вони придивляються не щоб підтримати, а щоб знайти недоліки і голосно заявити про них. Не втратити мир і самовладання допоможе особиста молитва. Щоб не стати одним з критиків добрих справ, потрібно ще більше молитись.

Бо, якщо я не з Ісусом, то проти Нього, якщо не маю щоденної молитви, то ризикую впасти у спокуси.

23 червня

Середа

Рим 15, 7-16

Мт 12, 38-45

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Павла до Римлян 15, 7-16

Браття, тому приймайте один одного, як і Христос прийняв вас у Божу славу. Кажу бо, що Христос став слугою обрізання ради Божої правди, щоб здійснити обітниці, які було дано отцям; а погани щоб прославили Бога за його милосердя, як написано: «Тож прославлятиму тебе серед народів, співатиму імені твоєму!» І знову каже: «Возрадуйтеся, погани, з його народом!» І знову: «Хваліте Господа, всі народи! Нехай його виславляють усі люди!» І ще каже Ісая: «Буде - паросток Єссея, що встане панувати над народами. На нього будуть надіятись народи.»

Нехай же Бог надії сповнить вас усякою радістю та миром у вірі, щоб ви збагатились у надії, силою Духа Святого. А й я сам, мої брати, переконаний щодо вас, що ви й самі повні доброти, наповнені усяким знанням і можете один одного напоумляти.

А коли я, подекуди, трохи сміливіше був написав вам, то я зробив це, щоб пригадати вам завдяки благодаті, яка дана

мені Богом на те, щоб я був служителем Христа Ісуса між поганами і виконував священницьку службу Божої Євангелії, щоб жертва поган була милою і освяченою у Святім Дусі.

Євангеліє від Матея 12, 38-45

Тоді деякі з книжників та фарисеїв озвались до нього: “Учителю, ми хочемо побачити якийсь знак від тебе.”

А він у відповідь сказав їм: “Лукаве поріддя і перелюбне вимагає знаку, та знаку не буде йому дано, як тільки знак пророка Йони. Як Йона був у нутрі кита три дні й три ночі, так буде Син Чоловічий у лоні землі три дні й три ночі. Люди ніневійські стануть на суді з цим родом і його засудять, бо вони покаялися на проповідь Йони, а тут є – більше, ніж Йона! Цариця півдня стане на суді з цим поріддям і його засудить, бо вона прибула з кінця світу, щоб побачити мудрість Соломона, а тут є – більше від Соломона! А коли дух нечистий вийде з чоловіка, то блукає по місцях безводних, шукаючи спочинку, та не знаходить. Тоді промовляє: Повернись у дім свій, звідки я вийшов. Приходить і знаходить його порожнім, заметеним та прибраним. Тоді він іде, бере з собою сім інших духів, гірших від себе, і вони входять і оселяються там, і останне того чоловіка буде гірше, ніж перше. Так буде й з цим лукавим поріддям.”

Розважання від Скинїї

Сьогоднішнє Євангеліє показує нам дискусію між Ісусом і тогочасною релігійною владою. Цього разу це вчені у законі та фарисеї, які просять Ісуса зробити якийсь знак на свідоцтво. Ісус вчинив багато знаків. Він зцілив прокаженого (Мт 8,1-4), раба сотника (Мт 8,5-13), тещу Петра (Мт 8,14-15), хворих та біснуватих з міста (Мт 8,16). Він втихомирив бурю (Мт 8,23-27), вигнав бісів (Мт 8,28-34) і зробив багато інших чудес. Люди, бачивши ці знаки, визнали в Ісусі Слугу Ягве (див. Мт 8,17; 12,17-21). Але книжники і фарисеї не були здатні зрозуміти значення стількох знаків, які Ісус вже вчинив. Вони хотіли чогось іншого. Хотіли підігнати Ісуса під власні критерії, щоби легше вмістити Його в рамки власного розуміння Месії. В них не було відкритості на можливість навернення. Вони нічого не зрозуміли з того, що зробив Ісус.

Ісус не підпорядковується вимогам влади, яка хоче знаку, тому що ця влада нещира. Навіщо показувати гарну картину тому, хто не хоче відкрити очі? Хто закриває очі, той не хоче бачити! Єдиним знаком, який Він дасть їм, буде знак Йони. Тобто, єдиним знаком буде воскресіння Ісуса, яке буде мати продовження у воскресінні Його послідовників. Це знак, який в майбутньому отримають книжники і фарисеї. Їх поставлять перед фактом, що Ісуса, засудженого ними на смерть, і то смерть хресну, Бог воскресив, як продовжує воскрешати у всі способи тих, хто повірить у Нього. Наприклад, Він воскресне в свідоцтві

апостолів, *людей неписьменних і невчених* (Ді 4,13), які мали сміливість суперечити владі, звіщаючи воскресіння Ісуса. До навернення приводять не чудеса, а свідоцтво! Просімо у Господа благодаті примножити нашу віру, знаючи, що лише Він в стані заповнити наше серце Своєю любов'ю, щоби ми щодня ставали Його свідками.

24 червня

Четвер

Різдво Івана Хрестителя

Рим 13,11 - 14,4

Лк 1, 1-25.57-68.76.80

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Павла до Римлян 13,11 - 14,4

Браття, тим більше, що ви знаєте час, що вже пора вам прокинутись із сну: тепер бо ближче нас спасіння, ніж тоді, як ми увірували. Ніч проминула, день наблизився. Відкиньмо, отже, вчинки темряви й одягнімось у зброю світла.

Як день, - поведьмося чесно: не в ненажерстві та пияцтві, не в перелюбі та розпусті, не у сварні та заздощах; але вдягніться у Господа Ісуса Христа і не дбайте про тіло задля похотей.

Слабкого в вірі приймайте, не вступаючи з ним у суперечки. Один вірить, що можна все їсти, а слабкий (у вірі) їсть городину. Хто їсть, хай тим, що не їсть, не гордує; а хто не їсть, хай того, що їсть, не судить, бо Бог його прийняв. Ти хто такий, що чужого слугу судиш? Своєму господареві

стоїть він або падає; а стоятиме, бо Господь має силу втримати його.

Євангеліє від Луки 1, 1-25.57-68.76.80

Тому, що багато хто брався скласти оповідання про речі, які сталися між нами, як то нам передали ті, що були від початку наочними свідками й слугами Слова, вирішив і я, вивідавши про все докладно від початків, тобі написати за порядком, високодостойний Теофіле, щоб ти знав стійкість науки, яку ти прийняв.

Був за часів Ірода, царя юдейського, один священик, на ім'я Захарія, з черги Авії, та його жінка з дочок Арона, на ім'я Єлисавета. Вони були обидвоє справедливі перед Богом і виконували всі заповіді та накази Господні бездоганно. Але були бездітні, бо Єлисавета була безплідна, і вони обидвоє були в літах похилі.

І ось одного разу, коли Захарія за порядком своєї черги служив перед Богом, згідно зо звичаєм священичої служби, випав на нього жереб увійти в святилище Господнє і покадити. А вся сила народу під час кадіння молилася знадвору.

Тоді з'явивсь йому ангел Господній, ставши праворуч кадильного жертovníк. Захарія, побачивши його, стривожився, і страх напав на нього. Ангел же сказав до нього: "Не бійся, Захаріє, бо твоя молитва вислухана; жінка твоя Єлисавета породить тобі сина, і ти даси йому ім'я

Йоан. І буде тобі радість і веселість, і багато з його народження радітимуть; бо він буде великий в очах Господніх; не питиме ні вина, ні напою п'яного, і сповниться Духом святим вже з лона матері своєї, і багато синів Ізраїля наверне до Господа, їхнього Бога. І сам він ітиме перед ним з духом та силою Іллі, щоб навернути серця батьків до дітей і неслухняних до мудрости праведних, щоб приготувати Господеві народ прихильний.”

Захарія ж сказав до ангела: “По чому знатиму це? Я бо старий, і жінка моя на схилі свого віку.” Ангел озвався до нього: “Я Гавриїл, що стою перед Богом, і мене послано з тобою говорити та принести тобі цю благовіст. І ось замовкнеш і не зможеш говорити аж до дня, коли це здійсниться, за те, що ти не повірив словам моїм, які здійсняться свого часу.”

Люди ж чекали Захарії і дивувались, що він так забарився у святині. Коли ж він вийшов, не міг до них говорити, і вони зрозуміли, що він видіння бачив у святині. Він же давав їм знаки й зоставсь німий. А як скінчилися дні його служби, він повернувся до свого дому.

Після тих днів зачала Єлисавета, його жінка, й таїлася п'ять місяців, кажучи: “Так учинив мені Господь у ці дні, коли зглянувся, щоб зняти мою ганьбу між людьми.” Тим часом настав Єлисаветі час родити, і вона вродила сина. Її сусіди та родина почули, що Господь виявив їй своє велике милосердя, і радувалися з нею. Восьмого дня прийшли

обрізати хлоп'я і хотіли назвати його ім'ям його батька - Захарія; його ж мати заговорила, кажучи: "Ні, він зватись буде Йоан." Кажуть до неї: "Та у твоїй родині нема нікого, хто звався б таким ім'ям." І знаками спитали його батька, як би хотів, щоб той назвався. І попросивши табличку, він написав: "Йоан - його ім'я." Всі тому дивувалися. Тієї ж хвилини відкрились його уста і язик розв'язався, і він почав говорити та благословити Бога.

І страх напав на всіх їхніх сусідів; по всіх гірських околицях Юдеї про все це говорили. Усі, що про те чули, берегли в своїм серці й казали між собою: "Що воно з того хлоп'яти буде?" І справді рука Господня була з ним. А Захарія, його батько, сповнився Святим Духом і почав пророкувати: "Благословен Господь, Бог Ізраїля, що навідався і звільнив народ свій. А ти, дитино, пророком Вишнього назвешся, бо ти ходитимеш перед Господом, щоб приготувати йому дорогу. "

Дитя ж росло й скріплялося на душі та перебувало в пустині аж до дня свого об'явлення Ізраїлеві.

Розважання від Скинїї

У день сьогоднішнього свята Церква запрошує нас подумати про прекрасну правду. Народження Івана є *генеральною репетицією* присутності Бога поміж свого народу. Це народження не є самодостатнім, замкненим у

собі епізодом. Навпаки, це початок великої події, яка матиме велике продовження.

Лука описує Івана передусім як *проповідника*, як глашатая. Іван проголошує, по суті, лише дві речі: суд Божий (і робить це сильними й сміливими словами) і релігійне лицемірство Божого народу.

Іван нагадує, що спасіння стосується не приналежності до певної раси чи релігійної системи, а віри та життя. Ось чому він дорікне Іроду за співжиття з братовою та за багато інших злих вчинків, які не просто далекі, а взагалі несумісні з Божим життям. Це закінчиться передбачувано: ув'язненням. Така доля пророків, і знак, що підтверджує їхню правдивість.

На другому місці знаходиться опис Івана як *свідка Ісуса*. Відразу стає очевидно, на кого він вказує, про кого говорить, кого очікує! Можливо, це його найважливіша характеристика. Він відвертає увагу від себе, щоб прикути її до іншого, звісно ж, до Ісуса.

Іван – і це третя характеристика – *відважний* аж до мучеництва та одночасно *смирений* аж до цілковитого усунення себе зі сцени. Він вміє поєднати силу оскарження та суворість власного способу життя із чудовою здібністю конкретності та поміркованості. Справді, він вирішує мешкати в пустелі, у приязні з Богом, але нікого не змушує до наслідування, не примушує до своїх рішень.

А сьогодні ми також згадуємо, як покликання Івана народжується з Божої ініціативи. Якщо ми підпорядкуємо своє життя Божому покликанню, тоді Він буде творити чудеса й посилати благодать, як у випадку із Предтечею. Просімо в Господа сьогодні благодаті бути бодай трішки подібними до Хрестителя – відважними свідками Ісуса.

25 червня

П'ятниця

Рим 16, 1-16

Мт 13, 3-9

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Павла до Римлян 16, 1-16

Браття, поручаю вам Фиву, сестру нашу, служительку Церкви в Кенхреях; щоб ви її прийняли у Господі, як святим личить, та щоб допомогли їй у кожній справі, в якій би вона вас тільки потребувала, бо вона багатьом стала у пригоді та й мені самому.

Вітайте Прискиллу та Акилу, співробітників моїх у Христі Ісусі, які за мою душу шию свою клали, яким не лише я один дякую, але також усі Церкви поган; вітайте також їхню домашню Церкву. Вітайте Епенета, улюбленого мого, що є первісток Ахаї для Христа. Вітайте Марію, що багато для вас трудилася. Вітайте Андроніка та Юнію, родичів моїх і спів'язнів, що є визначні між апостолами, які випередили мене в Христі. Вітайте Ампліята, улюбленого у Господі. Вітайте Урбана, співробітника нашого в Христі, і Стахія, улюбленого мого. Вітайте Апелла, випробуваного в Христі. Вітайте Аристовулових. Вітайте Іродіона, родича мого. Вітайте Наркисових, що в Господі. Вітайте Трифену і

Трифосу, що працюють у Господі. Вітайте улюблену Персиду, що багато трудилась у Господі. Вітайте Руфа, вибраного в Господі, і його та мою матір. Вітайте Асинкрита, Флегонта, Гермеса, Патроваса, Гермю і братів, що з ними. Вітайте Філолога та Юлію, Нерей і його сестру, Олімпія і всіх святих, що з ними. Вітайте один одного святим поцілунком. Усі Церкви Христові вас вітають.

Євангеліє від Матея 13, 3-9

Він говорив до них численними притчами, кажучи: “От вийшов сіяч сіяти. І коли він сіяв, деяке впало край дороги, і прилетіло птаство і повідзьобувало його. Інше впало на ґрунт кам'янистий, де не було землі багато, і зараз же проросло, бо земля була неглибока. Як зійшло сонце, воно вигоріло, а що не мало коріння, усохло. Інше впало на тернину, і вибуяла тернина й заглушила його, Інше впало на добру землю і вродило одне в сто разів, друге в шістдесят, а інше в тридцять. Хто має вуха, нехай слухає.”

Розважання від Скинії

Тринадцятою главою Євангелії від Матея розпочинається третя велика промова – *Промова Притчами*.

У сьогоднішній Євангелії ми розважаємо над притчею про зерно. Ісус проповідував зрозумілою мовою, вживаючи порівнянь та притч. Притчі розповідають про життєві речі: зерно, світильник, зернятко гірчиці, сіль і т. д. Ці речі існують

у повсякденному житті як людей тих часів, так і в нашому теперішньому житті.

Притча про зерно оповідає про життя селян. В ті часи нелегко було жити з плодів землі: поля були вкриті камінням, мало опадів та вологи, багато сонця. Зерно, кинуте сіячем, падає в цю землю. Якесь зерно потрапляє на дорогу, інше падає поміж каміння і терни, третє впаде у добру землю, де, в залежності від якості ґрунту, зродить тридцять, шістдесяті, а навіть і сто зернин. У притчі використані видимі і зрозумілі людям речі для того, щоб пояснити речі невидимі і незнані, – Царство Боже. Галилеяни розумілися на зерні, ґрунті, дощі, сонці та жнивах. Ісус використовує саме ці зрозумілі людям речі, щоб пояснити таємницю Царства.

Хто має вуха, нехай слухає. Цей вислів означає: Ось! Ви чули, тепер намагайтесь зрозуміти! Шляхом до розуміння притчі є пошук: намагайтесь зрозуміти! Притча не подає всього відразу, а спонукає до мислення і відкриття сенсу. Розважмо сьогодні над цією притчею, щоб зрозуміти, як і зерно, яким є Слово Боже, діє в моєму житті.

26 червня

Субота

Рим 8, 14-21

Мт 9, 9-13

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Павла до Римлян 8, 14-21

Браття, усі бо ті, що їх водить Дух Божий, вони - сини Божі. Бо ви не прийняли дух рабства, щоб знову підлягати боязні, але прийняли дух усиновлення, яким кличемо: «Авва! -Отче!» Сам цей Дух свідчить разом із нашим духом, що ми - діти Божі; а коли діти, то й спадкоємці ж Божі - співспадкоємці Христа, якщо ми страждаємо разом із ним, щоб разом з ним і прославитися. Гадаю бо, що страждання нинішнього часу негідні майбутньої слави, яка має нам з'явитися. Бо створіння очікує нетерпляче виявлення синів Божих. Створіння було підпорядковане суєті не добровільно, а через того, хто його підкорив, у надії, що й саме створіння визволиться від рабства тління, на свободу слави дітей Божих.

Євангеліє від Матейя 9, 9-13

Ідучи звідтіля, Ісус побачив мимохідь чоловіка, на ім'я Матей, що сидів на митниці, і сказав до нього: "Іди за мною!" Той устав і пішов слідом за ним.

Коли Ісус був при столі в його домі, прийшло багато митарів і грішників, то й посідали з ним і з його учнями. Побачивши це, фарисеї почали говорити його учням: “Чого це ваш учитель їсть з митарями та грішниками?” Почувши те, озвався: “Здорові не потребують лікаря, лише хворі. Ідіть, отже, і навчіться, що значить: Я милосердя хочу, а не жертви. Бо я прийшов кликати не праведних, а грішних.”

Розважання від Скинїї

Уривок, який сьогодні нам до розважання подає Церква, оповідає про митаря Матея. Митарі, як певний соціальний прошарок суспільства, не користувалися великою повагою. Ба навіть більше – їх ненавиділи, бо вони здирали часто останнє з жителів Ізраїлю і віддавали Риму. Вочевидь, люди бажали не бачити біля себе таких *зрадників*, які і себе не обділяють, і державі окупанту допомагають.

І от Ісус ідучи з міста, бачить мимохідь Матея. Христос не виконує чогось надзвичайного – лише запрошує *йти за Ним*. Матей без найменшого сумніву змінює своє життя. Бачимо, що він не ставить якихось зайвих запитань, він не провокує, але чує заклик *Іди за мною*, який і для нас мав би бути також запрошенням і викликом. Зрозуміло також, що особа Матея викликала у фарисеїв злість і докір у бік Ісуса.

Христос же не просто кличе Матея, але і йде до нього на гостину, на якій було також багато митарів і грішників. Така поведінка Ісуса в очах фарисеїв була дуже дивна. Як можна

йти і їсти з явними, публічними грішниками? І як це може робити особа, яка є ніби пророком? Але Христос ламає логіку фарисеїв і всього суспільства. Ці *привселюдні грішники*, митарі і розпусниці, стають тими, хто найшвидше приймає Господній заклик йти за Ним. Їхнє серце відкрите і прагне зміни. Фарисеї ж через закритість своїх сердець цього не розуміють. Що стається далі? Христос дає відповідь, що хворим треба лікаря, а не здоровим. Але хворим не лише фізично, але і духовно. Як часто ми виглядаємо гарно-здорово, а в душі стільки болів і страждань. Саме тому-то Христос запрошує Тебе і мене до зміни свого серця, до переображення своєї дійсності та до прийняття Його заклику *Йди за мною*. Коли ми навчимося довіряти і прислухатися до Його голосу, зможемо досягнути життя вічне з Ним у Його царстві. Тож молимося, аби могли в нашому щоденному житті чути заклики Ісуса і ставати тими, у житті яких буде трапеза з усіма святими.

Що таке Журнал Скинія?

Головна мета **Журналу Скинія** — допомогти людині пізнавати Бога через Святе Письмо.

Саме тому значну частину журналу займають щоденні роздуми над Словом Божим — біблійними читаннями за літургійним календарем УГКЦ. Ці роздуми є плодом особистої молитви їх авторів — священиків, монахинь, мирян, які так само прагнуть жити у ритмі життя УГКЦ, намагаються знайти відповіді на актуальні питання сьогодення. Окрім того, в **Скинії** є низка цікавих статей і розмов на окремо обрану тему.

Переглянути і замовити випуски **Журналу Скинія** (в електронному форматі) ви можете на сайті skynia.org

Нагадуємо, що ми пропонуємо розсилки:

- англійською та українською мовами
- за Григоріанським, Юліанським та Ново-юліанським календарями

Для індивідуальних користувачів

Скинія пропонує варіанти підписки на біблійні літургійні читання та розважання до них на кожен смак та потребу!

- Мейл-розсилка (лише на неділі та свята)
- Мейл-розсилка (щоденна)
- Розсилка в Телеграм (щоденна)

Для парафій та інших груп

- Ви можете **роздрукувати** або розмістити на вашому **сайті** файл **PDF** з розважаннями від Скинії, щоби парафіяни чи члени спільноти могли його легко завантажувати.
- Або ж ми надішлемо вам **QR-код** і **кнопку/банер** для сайту з посиланням на реєстраційну форму **спеціальної мейл-розсилки** для ваших парафіян чи членів спільноти.

Підтримай нашу місію!

Якщо тобі подобається те, що ми робимо, ти можеш підтримати нашу працю своєю пожертвою. Дякуємо!

[Картка Монобанк](#) / [Картка Приватбанк](#) / [PayPal](#)

Чому це важливо? Ми намагаємося зробити ціну підписки якомога більш доступною, але це означає, що цих коштів не вистачає на покриття всіх витрат.

В чому маємо потребу? Оплата праці перекладачів та членів редакції. Інші витрати (оплата сервісів, поточні витрати, податки тощо) сплачуємо з прибутків.

Звіт щодо використання пожертв можна буде побачити [тут](#).

skynia.tilda.ws | [facebook](#) | [twitter](#) | [пожертва](#) | skinia.ua@gmail.com